

liggerarbejde med indkvartering og længere fravær fra hjemadressen.

Ud over de ulykkelige følger, et sådant forslag vil få for den enkelte lønmodtager, må det også understreges, at det samfundsøkonomisk er dyrt at åbne op for muligheden for flere arbejdsulykker i stedet for at begrænse dem.

Herudover finder vi det mærkværdigt at åbne op for lempelser af miljølovens kapitel 10 vedrørende regler for unge under 18 år.

I dag må unge på byggepladserne f.eks. kun beskæftiges under et læreforhold.

Herudover var det netop en del ulovligt og farligt arbejde udført af unge i træbranchen, allerede sidst i 1980'erne, som bragte det farlige børne- og ungdomsarbejde i fokus.

Debatten både herhjemme og i EF som helhed går også i den modsatte retning. Dette gælder for så vidt hele lovforslaget, idet man, samtidig med at man diskuterer, hvordan man vil undgå social dumping mellem EF-landene, er ved at vedtage et forslag i det danske Folketing, som fremmer social dumping inden for landets grænser.

Forslaget om erhvervszoner frembringer en række spørgsmål:

– Forventer regeringen, at EF-Kommissionen vil godkende sådanne erhvervszoner i Danmark?

Begrundelse: Under 1. behandling af B 24 forventede industriministeren ikke, at dette ville kunne lade sig gøre.

– Vil man i erhvervszonen kunne vedtage forhold, som ellers er bestemt i EF-direktiver?

Begrundelse: Man er netop i EF i gang med at forhandle direktiver om bestemmelser, som vedrører de i forslaget nævnte forhold. Som eksempler kan nævnes arbejdstid samt børns og unges arbejde.

– Er en byggeplads i erhvervszonen omfattet af lovforslaget, selv om de udførende byggefirmaer har hjemsted uden for zonen?

– Er et byggefirma med hjemstedsadresse i zonen omfattet, selv om de enkelte byggepladser (hvor de har entreprise) ligger uden for zonen?

Begrundelse: Dispensationsprincippet om partsaftalen er uklart. I byggebranchen, hvor der ikke er sammenhæng mellem virksomhedens hjemsted og selve byggepladserne, må vi specielt frygte, at en række byggevirksomheder

vil flytte deres adresse inden for zonen for at opnå mere gunstige forhold set fra deres side.

– Vil det være muligt i erhvervszonerne at dispensere fra hvilket som helst overenskomstforhold?

– Kan man kræve, at en tilrejsende bygningsarbejder på en byggeplads inden for en zone, skal fravige ellers overenskomstmæssige aftaler uden for zonen?

– Vil det kunne give konsekvenser for modtagelse af dagpenge, hvis en arbejdstager i en erhvervszone nægter at tage arbejde under de aftalte dispensererede forhold?

Begrundelse: Det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, at formålet med lovforslaget er at tilvejebringe hjemmel til at give dispensation på det arbejdsretlige område inden for rammerne af de indgåede aftaler om erhvervszoner. »Det arbejdsretlige område« er ikke defineret, og man kan være bange for, at det vil kunne gælde hvilket om helst overenskomstmæssigt forhold.

– Inden en eventuel vedtagelse af lovforslaget, vil man så undersøge erfaringerne fra bl.a. lignende erhvervszoner i Storbritannien nærmere?

Begrundelse: Af f.eks. en artikel i Politiken 27. maj 1992 fremgår det, at erhvervszonerne ikke tiltrækker særlig mange egentlige industrier eller virksomheder. Mange af jobbene er »gamle« job ankommet via firmaer, der er flyttet ind i området. Videre oplyses der i artiklen, at i Storbritannien er de fleste erhvervszoner udløbet efter ti år, og der er ikke planer om flere.

Spørgsmål nr. 13:

Udvalget anmoder om ministerens kommentarer til henvendelsen af 9. juni 1992 fra Bygge-, Anlægs- og Trækartellet, jf. bilag 21.

Svar:

En stor del af de argumenter/kommentarer, som er fremført i henvendelsen fra Bygge-, Anlægs- og Trækartellet (BAT) svarer til de argumenter/kommentarer, som er fremført af andre organisationer. Jeg henviser derfor til mine kommentarer til disse henvendelser i spørgsmål 1, 6, 8 og 12 til L 289. I denne besvarelse har jeg derfor koncentreret mig om de forhold, som ikke tidligere er kommenteret, eller som er specielt fremhævet i henvendelsen fra BAT.